

POSTANOWIENIE

28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 28 października 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa B. K. i E. K.

przeciwko [...] Bank S.A. w W.

o zapłatę i ustalenie,

na skutek skargi kasacyjnej [...] Bank S.A. w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 5 grudnia 2023 r., I ACa 1886/22,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od [...] Bank S.A. w W. solidarnie na rzecz B. K. i E. K. 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia zobowiązanemu.

(G.G.)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 lipca 2022 r., XII C 480/20, Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił powództwo główne o zapłatę 97 188,58 zł, ustalił, że umowa kredytu zawarta przez powodów z poprzednikiem prawnym pozwanego banku jest nieważna i zasądził od banku na rzecz kredytobiorców 273 363,90 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz w pozostałym zakresie oddalił powództwo.

Zaskarżonym skargą kasacyjną wyrokiem Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że powództwo o zapłatę oddalił, a apelację w pozostałej części oddalił.

Sąd Apelacyjny ustalił, że powodowie oraz poprzednik prawny pozwanego bank 17 sierpnia 2007 r. zawarli umowę kredytu na cele mieszkaniowe, indeksowanego do franka szwajcarskiego (CHF). Bank udzielił kredytu w wysokości 300 000 zł na okres 300 miesięcy. Kredyt lub jego transza miały zostać wypłacone według kursu kupna CHF zgodnie z „Tabelą kursów” obowiązującą w banku w dniu wykorzystania kredytu lub jego transzy. Spłata rat kapitałowo-odsetkowych miała być dokonywana w złotych, po uprzednim przeliczeniu rat kapitałowo-odsetkowych wyrażonych w CHF na złote według kursu sprzedaży CHF zgodnie z „Tabelą kursów” obowiązującą w banku w dniu spłaty.

W okresie od dnia 28 września 2007 r. do 30 grudnia 2019 r. kredytobiorcy spłacili 273 363,90 zł. Łączna suma rat kapitałowo-odsetkowych, jakie kredytobiorcy zobowiązani byłiby uiścić przy założeniu braku waloryzacji kursem CHF, wynosi 133 524,84 zł.

Sąd drugiej instancji uznał, że ze względu na abuzywność klauzul przeliczeniowych umowa kredytu jest nieważna.

Bank wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na:

1. istnienie potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. art. 385¹ § 1 i 2 k.c., w zakresie, w jakim odnoszą się one do skutków uznania postanowień umownych za abuzywne i możliwości zastąpienia takich postanowień przepisami dyspozytywnymi;
2. występujące w sprawie istotne zagadnienie prawnego polegające na konieczności ustalenia, czy brak możliwości oszacowania kwoty, którą strona umowy kredytu będzie świadczyć w przyszłości stanowi *per se* o niejednoznaczności tego postanowienia umownego, a w konsekwencji, czy postanowienie takie powinno podlegać badaniu pod kątem abuzywności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uchwałą pełnego składu Izby Cywilnej SN z 25 kwietnia 2024 r., III CZP 25/22, do rangi zasady prawnej podniesiono tezy, iż:

1) w razie uznania, iż postanowienie umowy kredytu indeksowanego lub denominowanego odnoszące się do sposobu określania kursu waluty obcej stanowi niedozwolone postanowienie umowne i nie jest wiążące, w obowiązującym stanie prawnym nie można przyjąć, że miejsce tego postanowienia zajmuje inny sposób określenia kursu waluty obcej wynikający z przepisów prawa lub zwyczajów;

2) w razie niemożliwości ustalenia wiążącego strony kursu waluty obcej w umowie kredytu indeksowanego lub denominowanego umowa nie wiąże także w pozostałym zakresie.

Powyższe tezy, wiążąc w niniejszej sprawie (art. 88 u.s.n.), uniemożliwiają przyjęcie skargi kasacyjnej, gdyż wykluczają trwanie stosunku prawnego po usunięciu z treści umowy źródła kursu walutowego. W celu uwzględnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący musiałby zakwestionować tezę Sądu drugiej instancji o nieuczciwym charakterze przeliczników walutowych ustanowionych w umowie lub zakwalifikowaniu umowy jako umowy kredytu indeksowanego do waluty obcej.

Zagadnienie prawne przedstawione we wniosku zmierza do zakwestionowania możliwości oceny klauzul kursowych jako nieuczciwych, ponieważ określają one świadczenia główne stron. Takie postanowienia są objęte hipotezą art. 385¹ § 1 zdanie 1 k.p.c., jeżeli nie zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Według utrwalonej linii orzeczniczej, co prawda sprzecznej z literalnym brzmieniem przepisu, odwołanie się do kursów ustalanych przez bank nie jest jednoznacznym sformułowaniem, ponieważ nie wskazuje metodyki ustalania kursu przez bank.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ k.p.c. oddalił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Na podstawie art. 98 k.p.c. kredytobiorcom przysługuje od skarżącego zwrot kosztów sporządzenia odpowiedzi na skargę kasacyjną w wysokości stawki minimalnej określonej w stosowanym odpowiednio § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Min. Sprawiedl. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(G.G.)

[a.†]